

**2010 YILI MERKEZİ YÖNETİM BÜTÇE KANUNU TASARISI
İLE
2008 YILI MERKEZİ YÖNETİM KESİN HESAP KANUNU
TASARISI
PLAN VE BÜTÇE KOMİSYONU GÖRÜŞME TUTANAKLARI**

BAŞKAN: Mehmet Mustafa AÇIKALIN (Sivas)
BAŞKANVEKİLİ: Recai BERBER (Manisa)
SÖZCÜ : Hasan Fehmi KİNAY(Kütahya)
KÂTİP : Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

-----O-----

04.11.2009

İÇİNDEKİLER

- Başbakanlık Yüksek Denetleme Kurulu Başkanlığı,
- Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü Başkanlığı
- Gümrük Müsteşarlığı - Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Genel Müdürlüğü
- Devlet Personel Başkanlığı

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.32

BAŞKAN: Mehmet Mustafa AÇIKALIN (Sivas)
BAŞKAN VEKİLİ: Recai BERBER (Manisa)
SÖZCÜ: Hasan Fehmi KİNAY (Kütahya)
KÂTİP: Süreyya Sadi BİLGİÇ (Isparta)

-----O-----

...

BAŞKAN – Biz teşekkür ederiz Sayın Kalaycı.

Sayın Mehmet Akif Hamzaçebi, buyurun lütfen.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Sayın Başkan, Sayın Başbakan Yardımcısı, Sayın Bakan, Plan ve Bütçe Komisyonunun değerli üyeleri; yolsuzlukla mücadele Türkiye'nin çok önemli gündem maddelerinden birisidir. Adalet ve Kalkınma Partisi de iktidara gelirken ve iktidarının ilk yıllarında “3 Y” harfini, “3 Y” sloganını çok sık kullanmıştı, yani yolsuzluk, yoksulluk ve yasaklar AKP'nin temel gündem maddesiyle. Ancak Sayın Başbakan Yardımcısı 2004 yılında yolsuzlukla mücadele için Yolsuzlukla Mücadele Kanun Tasarısı'nı açıkladığı hâlde, bunu kanunlaştırma sözünü kamuoyuna, millete verdiği hâlde bu konuda tek bir adım atılmamıştır, atılamamıştır, tıpkı kayıt dışılık gibi. Kayıt dışılık da bu Hükümetlerin, AKP Hükümetlerinin gündeminde 2002 sonundan bu yana vardır ama adım atılamamıştır. Çünkü, bunları çözebilmek için sadece programa almak, sadece kamuoyuna demeçler vermek yetmiyor. Bunları çözebilmek için buralarla,

bu kaynaklarla ilişkili olmamak gerekir. Felsefenin bunlarla mücadele felsefesi olması lazım. Bu felsefeyi partinin özümsemiş olması gerekir ki bunlarla mücadele edebilsin. Eğer bunu özümsemiş değilseniz, kadrolarınız buna inanmış değilse bu mücadeleyi yapamazsınız.

Şimdi ben size “Acil Eylem Planı” olarak isimlendirilen, 2003 yılı ocak ayında kamuoyuna açıklanmış olan plandan birkaç paragraf okuyacağım. O dönem Sayın Devlet Bakanı hükûmette değildi ama Sayın Başbakan Yardımcısı hatırlayacaktır: “Daha uzun vadeli olan ve mutlaka gerçekleştirilmesi gereken reform alanlarından biri de devlet personel rejimi reformudur. Temel olarak 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile düzenlenen bu alan, daha sonra ihtiyaçlar ortaya çıktıkça bu Kanun’da değişiklikler ve paralel personel rejimi kanunları çıkarılarak düzenlenmeye çalışılmıştır. Ancak, yapılan tüm müdahaleler sistemi içinden çıkılmaz hale getirmiş, ülkemizde yeni bir uzmanlık alanı oluşmasına yol açmıştır. 1980’li yıllardan bu yana işbaşına gelen tüm hükûmetler bu konuda bir reform yapma vaadinde bulunmuş olmasına rağmen, bu vaatler bir türlü gerçekleştirilememiştir. Devlet Personel Başkanlığı ve diğer bazı kuruluşlar tarafından reforma yönelik hazırlıklar yapılmış, kanun tasarıları hazırlanmış olmasına rağmen bu tasarılar hayata geçirilememiştir. Bu alanda yapılacak köklü değişiklikler sonucunda geçiş dönemi biraz uzun ve sıkıntılı olacak, imtiyazların bir kısmı ise ortadan kalkacaktır. Bu nedenle bu reformun yapılamamasının temelinde bürokrasinin direnci ve siyasi iradenin konunun arkasında yeteri düzeyde tecelli etmemesi yatmaktadır. Kamu yönetiminin hantallaşmasında, verimsizleşmesinde, hesap verememesinde, içe kapanmasında, etkin olmamasında, vatandaşa temel yaklaşımında tahakkümcü olmasında ve bu gibi olumsuzluklarda birinci derecede paya sahip olan mevcut personel rejiminin değişmesi gerekmektedir. Devletin yeniden yapılandırılmasının da temelini oluşturan bu değişiklik ancak güçlü bir hükûmet ve arkasındaki güçlü bir siyasi irade ile mümkün olacaktır.” Devamında bunun biraz daha alt başlıkları olarak isimlendirebileceğim çeşitli taahhütlerde bulunmaktadır hangi değişikliklerin yapılacağı konusunda. Peki, Hükûmet kendisine ne kadar süre vermiş bunları yapmak için? Altı ay ile on iki ay arasında bir süre biçmiş kendisine. Evet, bürokrasiyi yerden yere vuran, onu adam edeceğim diyen, halka hizmet eden, Türkiye'nin kalkınmasına katkı veren bir bürokratik yapı oluşturacağım diyor Hükûmet. Peki, ne yapmışlar? Ne yaptıklarını saymayacağım şimdi. Sayın Devlet Bakanımızın konuşmasından birkaç cümleyi okuyacağım: “1965 yılında kabul edilen ve 1970’li yılların başında yürürlüğe giren ve bugüne kadar uygulamasına devam edilen 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’nun uygulanabilirliği kalmamış hükümleri ile Kanun’un genel sistematiğine uymayan hükümlerinin tespit edilerek günün şartlarına uygun hâle getirilmesi sağlanacaktır.” Evet, kaldık yine 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu’na. Siz yedi sene önce söz verdiniz, “Eski hükûmetler yapamadı çünkü bürokrasinin direncine karşı koyamadı o hükûmetler, artı arkasında güçlü bir siyasi irade yoktu.” Şimdi hepsi var, arkanızda güçlü bir siyasi irade var, büyük çoğunluğunuz var. Devlet personel rejimi reformunu gerçekleştirmek için ne eksik? Daha ne diyor burada? Sayın Bakanın konuşmasından bir cümle daha okuyacağım: “Kamu çalışanlarının kayırmacılıktan uzak, “liyakat ve kariyer” ilkelerine uygun olarak, objektif kriterlere dayalı bir şekilde yükselmelerinin sağlanması Hükûmetimizin temel anlayışı olup bu ilkelerin uygulanmasına devam edilmesi ve geliştirilmesi temel hedefimizdir.” Liyakat ve kariyer, iki

ilke. Bunlar zaten 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun temel ilkeleridir. Peki, ne yapmış Adalet ve Kalkınma Partisi Hükûmetleri? 4 Nisan 2007 tarihinde kabul edilen 5620 sayılı Kanun'la bu kariyer ve liyakat ilkelerini altüst etmiş, kaldırmış. İstisnai bir personel istihdam şekli olan sözleşmeli personel istihdamını daimî istihdam şekline dönüştürmüştür. Bu Kanun'u hatırlayacaksınız, sözleşmeli personel olağanüstü hallerde niteliklerine ihtiyaç duyulan personelin istihdam aracıdır, istihdam yöntemidir. Hükûmet ne yapmıştır? Bunu asli istihdam şekline dönüştürmüştür.

Evet, şimdi, bunu hangi kelimeyle isimlendirmek gerekir diye bildiğim bir kelimenin bir kez daha anlamına baktım sözlükten. Sözlük şunu diyor: "Gerçek niyetini gizleme. Amaca ulaşmak için başka şeyler söyleme. Takiye." Bunun adı takiye değerli arkadaşlar. Toplumunu kandırmışsınız, insanımızı kandırmışsınız, kamu personelini kandırmışsınız, bunu değiştireceğim demişsiniz, değiştirmemişsiniz, gelmişiz burada, yedi yıldan sonra, sekiz yıldan sonra bütçede diyorsunuz ki: "657 sayılı Kanun'un bazı hükümlerini yürürlükten kaldıracamız."

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Kamu yönetimi reformuna siz engel olmadınız mı?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Siz Hükûmet değil misiniz? Yani Hükûmet şikâyet etme yeri midir, yapma yeri midir?

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Şikâyet etmiyoruz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Sayın Başbakan Yardımcısı 2004 yılında "Yolsuzlukla Mücadele Kanunu'nu çıkaracağım." diyor. Sayın Başbakan Yardımcısı Başbakanlığın İnternet sayfasına baksın. 2009-2013 dönemini kapsayan yolsuzlukla mücadele stratejisi, stratejik plan hazırlanamamıştır, Türkiye yolsuzlukla mücadele stratejisini hazırlayamamıştır. Avrupa Birliği ilerleme raporuna bakın. Dün burada okudum sizlere onları.

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Ben bir soru sordum, kamu yönetimi reformuna siz engel oldunuz mu olmadınız mı?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Efendim, yolsuzlukla mücadele stratejisini daha hazırlayamamış, niyet yok. Çünkü yolsuzlukla mücadele edebilmek için gerçekten mücadele felsefesini özümsemek gerekir, dokunulmazlıkların arkasına saklanan, dokunulmazlıkları kaldırmakta, sınırlandırmakta adım atmaya cesaret edemeyen hükûmetler yolsuzlukla mücadele edemezler. Sonra gelip seçim sonuçları karşınıza gelince "DTP Iğdır'da Ermenistan'a dayandı." yorumunu yapmaya gücünüz yetiyor ama yolsuzlukla mücadele kanununu çıkaramıyorsunuz, bir mücadele stratejisi oluşturamıyorsunuz.

Değerli arkadaşlar, ne yapmış Hükûmet, AKP ne yapmış? Bakın, ben size şimdi 2010 yılı Bütçe Kanunu'nun bir maddesini okuyacağım, bunun üzerinde durmamız gerekir, diyor ki Bütçe Kanunu'nun 22'nci maddesinin (1) numaralı fıkrası: "Kamu kurum ve kuruluşları, serbest memur kadrolarına 2009 yılında emeklilik, ölüm, istifa veya nakil sonucu ayrılan memur sayısının yüzde 25'ini geçmeyecek şekilde açıktan veya diğer kamu idare, kurum ve kuruluşlarından nakil suretiyle atama yapabilir. Bu sınırlar içinde memur ihtiyacını karşılayamayacak söz konusu idare, kurum ve kuruluşlardan yükseköğretim kurumları için ilave 4 bin adet, diğerleri için ilave 21 bin adet atama izni verilebilir." Bu hemen her yıl bütçe kanunlarında yer alıyor. Hemen her yıl değil 2003

yılından bu yana her yıl bütçe kanununda bu hüküm var, kadro...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi, ek süre veriyoruz.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Kamu hep bu 21 bin kadroyu alıyor, oysa emeklilik ve istifa yoluyla ayrılan memurun belli bir yüzdesi olarak ifade edilen kadro sayısı kaçtır 2003 yılından bu yana? Bunu öğrenmek istiyorum. Bir.

Bakın, sözleşmeli personeli asli istihdam şekline dönüştürdü Hükümet.

İki: Kamu kurum ve kuruluşlarının teşkilat kanunlarında yapılan değişikliklerle kanuna eklenen geçici maddelerle kurumda görev yapan bütün üst düzey yöneticilerin birçok kurumda görevlerine son verilmiştir, bakanlıkların birleştirilmesi, kurumların teşkilatlarının yeniden yapılandırılması vesaire gibi gerekçelerle. Memuriyet statüsünden uzaklaşarak istihdamın esnek bir yapıya kavuşturulmasına gidilmiştir. Sözleşmeli personel sayısı olağanüstü ölçüde artmıştır. Merkezî yerleştirme sistemi sürekli zorlanmıştır. Genel kadro rejimi parçalanmış ve Belediye Kanunu'yla mahallî idareler genel kadro rejiminin kapsamı dışına çıkarılmıştır. Taşeronlar yoluyla personel istihdamı yoluna gidilmiştir, özellikle Sağlık Bakanlığında. Devlet Personel Başkanlığından ben bunu öğrenmek istiyorum, taşeron uygulaması yoluyla kamu sektörü, belediyeler dâhil, belediye şirketleri dâhil kaç personel istihdam etmektedir? Bunun mutlaka bir çalışmasının da olması gerekir. Memur sayısında 2002'den 2007'ye bir artış var, ancak bu artış sayısı aşağı yukarı 61 bin civarında bir artıştır ama emekliler, ölüm, istifa edenler bu sayıya dâhil olmadığı için 2002'den 2009'a gerçek işe alınan, memur kadrolarına alınan sayısını bilmiyoruz. Bu sayıyı öğrenmek istiyorum ama bu sayı gerçeği yansıtmayacak çünkü taşeron uygulaması yoluyla personel istihdamı burada gözüküyor. Mesela Sağlık Bakanlığına bu amaçla bir kanunla 21 bin kadro vermiştik. Millî Eğitim Bakanlığına aynı şekilde 20 bin kadro verdik. Bunların hiçbirisi bilinmemektedir, Devlet Personel Başkanlığı maalesef Türkiye'nin personel istihdamı, Türkiye'nin insan kaynakları yönetimi konusunda ciddi bir çalışma, ciddi bir stratejik plan hazırlamamıştır. Yapılması gereken nedir? Devlet stratejik insan kaynakları planlamasını yapmalıdır. 2010 yılında, 2011 yılında şu kadar personel alacağım, bunun kamu kurumları itibarıyla dağılımı şudur, unvanlar itibarıyla dağılımı şudur, şu kadar hâkim, şu kadar öğretmen, şu kadar sağlık memuru, şu kadar doktor...Şimdi gereksiz yere...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi, toparlayabilir misiniz lütfen.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – KPSS sınavlarına giren herkes bir umuda kapılıyor, sınava girdim, beni işe alacak devlet. İşte milletvekili arıyor, bakan arıyor, tanıdığını arıyor. Bu açık, net belli olmalı, kaç personel alınacaktır, 50 bin mi, 40 bin mi, hangi unvanda, kaç kişi? Üniversitenin beden eğitimi bölümü mezunu bilsin ki hiç alınmayacak umutlanmasın. Bu neden yapılmamaktadır? YÖK, Millî Eğitim Bakanlığı, Devlet Planlama Teşkilatı ile birlikte Devlet Personel Başkanlığının yönetiminde Türkiye'nin ulusal stratejik insan kaynakları planlaması yapılmalıdır.

Şimdi, değerli arkadaşlar, bu konuda çok büyük bir boşluk, çok büyük bir eksiklik olduğunu görüyorum.

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonu Genel Müdürlüğü faaliyetlerine ilişkin bir iki cümleyle konuşmamı tamamlıyorum.

Genel Müdürlüğün illerdeki vakıflara yapmış olduğu ödenek dağıtımında illerin sosyoekonomik gelişmişlik dereceleri dikkate alınmamaktadır. Oysa bu önemli bir göstergedir. Bu konuda devletin elinde son derece ciddi rakamlar vardır. Bu rakamlara rağmen, Türkiye'nin yoksulluk haritasının çıkarılmamış olması nedeniyle -belki Sayın Bakan onu diyecektir- bu ödenek dağıtımı etkin bir şekilde yapılmamaktadır. Devlet Denetleme Kurulunun raporunda bunlar görülecektir. Devlet Denetleme Kurulu ciddi bir denetim yapmış, Cumhurbaşkanlığı sayfasında var. Bu ödenek dağıtımı uygun değil. Oysa Hükümet yine Acil Eylem Planı'nda altı ayda bu yoksulluk haritasını çıkarma sözünü vermişti 2003 Ocak ayında. Sayın Devlet Bakanımız bundan bir süre önce bir açıklama yaptı bir gazeteciye, "Yoksulluk haritası yılbaşına tamam." diyor. Sayın Bakanım, altı ay gibi kısa bir sürede bunu yapma sözü vermişsiniz 2003 yılının Ocak ayında. Siz Hükümette değildiniz tabii...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Toparlarsak Sayın Hamzaçebi.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Son cümlelerim... Müsamahanıza teşekkür ediyorum.

Genel Müdürlüğün kadrolarında boşluklar var. Atama yapılmayan kadrolarla hizmeti sürdürmek mümkün değildir. "Sosyal Riski Azaltma Projesi" kapsamında yapılan harcamalar Genel Müdürlükçe izlenmemektedir.

Ayrıca burada yapılması gereken çok temel bir düzenleme var. Sosyal devlette sosyal güvenlik, sosyal sigorta tekniği vatandaşları tabii ki risklere karşı sigortalıyor ancak sosyal sigorta sisteminin yeterli olmadığı alanlar vardır. Sosyal sigorta kişilerin kısa süreli işsizliklerini, hastalığını, işten çıkarılması gibi hâllerden kaynaklanan riskleri sigorta eder. Oysa kişi daimî işsiz kalmışsa, kişi yaşlıysa, kişi hâlden, takatten düşmüşse, yaşlı alzheimer hastası -Evet sistem bir emekli maaşı veriyor ama bir kişi de tutması lazım ki o yaşlıya baksın- veya kişi astım hastası emekli olmuş, kuru bir iklimde yaşaması lazım, kuru iklime gidemez, yaşayamaz veya kişi dışlanmış. Bütün bunları sosyal güvenlik sigortası çözemiyor. Sosyal Yardımlaşma Fonu burada önemli bir enstrümandır ama Türkiye'de sistemde büyük bir dağınıklık vardır. Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumundan Sosyal Yardımlaşma Fonuna, valiliklere ve diğer çeşitli kurumlara kadar bu yardımları yapan kurumlar vardır, büyük bir dağınıklık vardır. Bunları merkezî bir kurumda toplamak gerekiyor. Bir örgütün şemsiyesi altında bu yardımlar toplanmalı. Merkezî bir sistemde toplanırsa ve belki bir vatandaşlık geliri bağlamında olay değerlendirilirse, ilk başta geliri olmayan vatandaşlardan başlamak suretiyle tabii, inanın bütçeye maliyeti çok daha az olacaktır. Bunu da ben bir öneri olarak sunuyorum.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Sayın Hamzaçebi.

...

BAŞKAN – Biz teşekkür ederiz Kaptan.

Sayın Hamzaçebi, sizin sorunuz...

Buyurun.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Benim sorularım şunlar: Birincisi, Gümrükler Genel Müdürlüğü bütçesinde "gayrimenkul sermaye üretim giderleri" kaleminde 2008 yılından bu yana bir ilginç durum var. O konuda Sayın Bakandan bilgi rica ediyorum.

Konu şudur: Gayrimenkul sermaye üretim gideri için 2008 yılı bütçesine 7,3 milyon TL'lik ödenek konulmuşken bunun sadece 1,4 milyon TL'si harcanmış. 2009'a bu amaçla konulan ödenek 11,4 milyon TL iken Ağustos 2009 itibarıyla harcama 550 bin TL olmuş. 2010'da konulan, daha doğrusu teklif edilen rakam 45,9 milyon TL. 2011 ve 2012'de de yine sırasıyla 47 ve 44 milyon TL'lik ödenek var. Bir yatırım yapılıyor, öyle anlıyorum, bina inşaatı sanıyorum. Ancak konulan ödenekler 2008'de kullanılamamış. 2009'da, yine ağustos sonu itibarıyla kullanılamamış gözüküyor. Bunda bir engel mi var, bir sorun mu var? Gümrük Müsteşarlığı, konuda bilgi rica ediyorum.

İkinci sorum: İhracatta gümrüklerde yapılan fizikî kontrol yüzde 10'un üzerindedir Türkiye'de. Avrupa Birliği ortalaması bu konularda yüzde 2'ler düzeyindedir. İhracatta bu kadar yüksek oranda fizikî kontrol tabii ki ihracatçımız açısından olumsuz bir durumdur. Tabii ki Türkiye'nin şartlarından gelen bazı sorunlar nedeniyle fizikî kontrole ihtiyaç duyuluyor olabilir ancak ideal olan bunu yüzde 2'lere doğru indirmektir. Bu konuda Hükûmetin bir programı, çalışması var mıdır? Yakın zamanda bu oranın inmesi söz konusu mudur?

Üçüncü konu: Yine dâhilde işleme rejimi kapsamında gerçekleşen ithalatın ihracata oranı 2002'den 2009'a olağanüstü ölçüde yükselmiş durumda. Bunu nasıl açıklıyorsunuz? Bu konuda rejimde mi bir problem vardır, yoksa dâhilde işleme rejimi amacına uygun işlememekte midir? Yapılan ithalat karşılığında taahhüt edilen ihracatın gerçekleştirilememesinin, düşmesinin nedeni nedir? İç piyasada bir kullanım mı söz konusudur?

Bir diğer konu: Gümrükler Genel Müdürlüğü, Gümrük Müsteşarlığının çok önemli bir birimidir. İşte, yıllardır bu bütçelere geliyorum, gidiyorum, zaman zaman Genel Kurulda yine Gümrük Müsteşarlığı personelinin görüyorum fakat bildiğim kadarıyla Gümrükler Genel Müdürlüğü çok uzun bir süredir vekâletle yürütülmektedir.

Sayın Bakan, bu bir tercih midir acaba? Bu kadar uzun süre, bu kadar önemli bir genel müdürlüğün vekâletle yürütülmüş olmasını ben doğru bulmadığımı ifade etmek istiyorum.

Yüksek Denetleme Kurulunun Sayıştay bünyesine alınması doğru bir yaklaşımdır. Kamu mali yönetimindeki yeni anlayış gereği esasen böyle olmak zorundadır. Yani kamu kaynağının kullanıldığı her yerde Meclis adına denetim yapacak olan bir birimin yani Sayıştayın olması gerekir. Yüksek Denetleme Kurulu, Anayasa'nın 165'inci maddesine göre Meclis adına denetim yapan bir birim değildir, Meclise yardımcı olmak üzere rapor düzenler, nihai denetimi Meclis yapmaktadır. Bu yaklaşım yanlıştır, ancak maalesef o da bugüne kadar gerçekleşmemiştir. Sayıştay yasa teklifindeki birkaç problem teşkil eden, uzlaşmazlık konusu oluşturan madde değiştirildiği takdirde sanıyorum o sorun da çözülebilir. Sayıştaydan tesadüfen rastladığım bir üye bana onların da yeni teklifte çözüldüğünü, giderildiğini söyledi. Umarım öyledir. Sayıştay Yasası'nın da bu vesileyle Yüksek Denetleme Kurulunu kapsamına alacak şekilde düzenlenmesi uygun olacaktır.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Biz teşekkür ederiz.

...

BAŞKAN – Sayın Bakanlarımıza çok teşekkür ediyoruz. Katkılarından dolayı bütün Komisyon üyelerimize de teşekkür ediyoruz.

Değerli arkadaşlar, kurum bütçeleriyle ilgili görüşmeler tamamlanmıştır.

Şimdi, kurum bütçelerinin oylamasına geçiyoruz.

Oylamadan önce söz talebi var.

Sayın Hamzaçebi, buyurun. Yalnız iki dakika

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – Eskiden üç dakikaydı Sayın Başkan.

Teşekkür ederim. Zaten uzun konuşacak değilim. Yeni bir tartışma yaratmak amacıyla da söz almış değilim.

Öncelikle, şu dokunulmazlık konusuna çok kısaca değinmek istiyorum. Yolsuzlukla ilgili olarak önemli gördüğümüz bir müessese.

Dokunulmazlık, normal olarak, demokrasilerde muhalefeti korumak içindir, iktidar için değildir çünkü yürütme organı o kadar güçlü olabilir ki eğer siyasal katılım güçlü değilse, sivil toplum güçlü değilse, halkın iradesi yeterince başka kanallarla Parlamente'ye aksetmiyorsa giderek çoğunluk yönetimi tek adam yönetimine doğru gidebilir ve bu da muhalefet üzerinde çok ciddi bir baskı oluşturabilir. Yürütme organı muhalefeti yürütme gücünü kullanmak suretiyle son derece, yasalar karşısında çok güçsüz bir konuma getirebilir. Aslında çıkış nedeni budur. Buna rağmen, Türkiye'de muhalefet bunun sınırlandırılmasını istiyor. Kamu görevlilerinin bir dokunulmazlığı yoktur değerli arkadaşlar. Kamu görevlileri hakkında yapılan şikâyeti ilgili bakan veya ilgili yüksek amir inceletir, yargılanmasına gerek görmüyorsa izin vermez ama...

ALATTİN BÜYÜKKAYA (İstanbul) – Yargı dokunulmazlığı var...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Trabzon) – İzin verir misiniz... İzin vermez ama izin vermeme keyfiyetine karşı müşteki, ilgili yargı organına şikâyet etme, başvurma hakkı vardır. Örneğin bir kararnameli memursa Danıştaya gider. Danıştay o kişinin yargılanmasına karar verebilir. Bakın, bir koruma yok orada.

ALATTİN BÜYÜKKAYA (İstanbul) – Yani normal vatandaş gibi, değil mi?

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Ne kadar zamanda?

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Müsaade ederseniz...

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, tamamlasınlar, ondan sonra...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Siz tabii kamuda hiç görev yapmadığınız için bunları yeterince takip edemediniz Sayın Büyükkaya.

ALATTİN BÜYÜKKAYA (İstanbul) – Doğru, bilmiyoruz ama yedi senedir öğrendik...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Yok, biraz daha burada, sanıyorum Komisyon'da çalışmanız gerekecek Sayın Büyükkaya.

ALATTİN BÜYÜKKAYA (İstanbul) – Çalıştık, sizden de dinledik.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Tabii, tabii... Biraz daha çalışmanız gerekir.

Bugün, size sizin üslubunuzla cevap veriyorum ben de.

BAŞKAN – Sayın Hamzaçebi...

Lütfen...

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Yani biraz daha çalışacaksınız. Biraz daha çalışırsanız sanıyorum bu noktaya geleceksiniz. Ayrıca, arzu ediliyorsa kamu görevlilerinin imtiyazlı gibi görülen bu konunun da düzeltilmesinden, kaldırılmasından yana tavır koyacağımızı biz parti olarak ifade etmiştik. Bunu ifade edeyim.

Sosyal Yardımlaşma Dayanışmayı Teşvik Fonu'ndan dağıtılan yardımlarda bir sorun yoktur. Daha doğrusu, bu yardım vatandaşa buzdolabı olarak verilebilir, başka bir şekilde verilebilir. Önemli olan bunun zamanlamasıdır. Nitekim, Yüksek Seçim Kurulu Tunceli'de bunu Seçim Kanunu'na aykırı bularak iptal etmiştir, böyle bir karar vermiştir. Problem buradadır.

İkincisi de şudur: Tabii ki bu yardımı alan vatandaş iktidarda hangi parti var ise ona dua edebilir, onu hayırla anabilir. Bunda hiçbir yadırganacak yan yok. Ancak yardımları, yardıma müstahak vatandaşlarımızın listelerini eğer iktidar partisinin örgütü yapıyorsa problem buradadır.

MUZAFFER BAŞTOPÇU (Kocaeli) – El insaf ya!

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Bizim üzerinde durduğumuz konu budur.

MUZAFFER BAŞTOPÇU (Kocaeli) – Kanıtlayın o zaman.

MEHMET AKİF HAMZAÇEBİ (Devamla) – Son olarak söyleyeceğim konu şu: Grubum adına tek bir kişiye söz hakkı verdiğiniz için Sayın Kaptan söz alamadı, benden rica etti düşüncesini ifade etmemi.

Sayın Kaptan'ın Sayın Başbakan Yardımcımız Sayın Çiçek'e yönelttiği soru, Sayın Başbakan Yardımcısını üzme amaçlı bir soru değil, sadece basında yer alan bir haberi kendisine yöneltmek suretiyle konunun açıklığa kavuşturulmasını sağlamak, Sayın Bakana bu konuda bir açıklama fırsatını vermek içindir. Yoksa Sayın Bakan hakkında konuyu yargıya götürmek, savcıya götürmek yönlü bir düşünceyi taşıyor. Sayın Kaptan'ın düşüncelerini de bu vesileyle ifade etmiş oluyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz.

...

Kapanma Saati: 17.48